

1. Η υιοθέτηση μέτρων μαζικού πανικού, γενικευμένης καραντίνας και κλειστών συνόρων που εφαρμόζουν μια σειρά κυβερνήσεις στο παγκόσμιο πλαίσιο του σημερινού ολοκληρωτικού καπιταλισμού είναι ασύμμετρη, δυσανάλογη σε σχέση με τον πραγματικό κίνδυνο από τον κορωνοϊό και με επικίνδυνες πολιτικές στοχεύσεις, που ακόμα την έκταση, το βάθος και τη διάρκεια τους δεν γνωρίζουμε.

Η πρόβλεψη δε, για πολύμηνη παράταση της διάρκειας της επιδημίας, με τα συνακόλουθα έκτακτα μέτρα «πολεμικού καπιταλισμού» για την οικονομία (απολύσεις, αντικατάσταση μισθού με έκτακτα επιδόματα, γενίκευση εκ περιτροπής εργασίας και δουλειάς από το σπίτι, απλήρωτες υπερωρίες και δουλειά την Κυριακή, αποζημίωση-χάρισμα φόρων και εισφορών στις επιχειρήσεις, γιγάντια αύξηση κατανάλωσης υγειονομικού υλικού, επενδύσεις τεράστιων κεφαλαίων σε πολυεθνικές και όχι στη δημόσια έρευνα για την παραγωγή νέων φαρμάκων, εμβολίων, διαγνωστικών test κλπ) εντείνουν την ανησυχία και τον προβληματισμό για το που το πάει ο καπιταλισμός.

Ακόμα μεγαλύτερο σοκ και αύξηση των δημοκρατικών αντανεκλαστικών θα έπρεπε να προκαλεί η απαγόρευση των συναθροίσεων, των λαϊκών και νεολαϊστικών συγκεντρώσεων σε υπαίθριο χώρο, των κάθε λογής μαζικών διαμαρτυριών, την ώρα που οι κυβερνήσεις προχωρούν κι εφαρμόζουν μια χαρά τις πιο σκληρές αντεργατικές αναδιαρθρώσεις. Η εθνική συναίνεση (Μητσοτάκη, Τσίπρα, Γεννηματά) για την αντιμετώπιση του Covid19 δεν εμποδίζει καθόλου τη συνέχιση του αντιλαϊκού κοινοβουλευτικού έργου, ενώ η καμπάνια «μένουμε σπίτι» και η μετατροπή του λαού σε «δίωρους εξοδούχους» για να αγοράσουν μόνο απαραίτητα τρόφιμα και φάρμακα δεν είναι και πολύ μακριά.

2. Ακόμα πιο επικίνδυνη πλευρά είναι ο σκληρός ρατσισμός της «ατομικής ευθύνης» που καλλιεργείται συστηματικά. Το «ύποπτο κρούσμα» ή ο δυνητικά μολυσμένος από τον ιό (δηλ. σχεδόν όλοι οι εργαζόμενοι αφού ο ιός είναι εξαιρετικά μεταδοτικός και «πάνδημος» όπως μας διαβεβαιώνουν), είναι ανεύθυνος και ένοχος για την επέκταση της πανδημίας, ακόμα και των θανάτων, επειδή δεν κάθεται σπίτι του, δεν απολυμαίνεται κάθε μισή ώρα, δεν έχει αγοράσει χιλιάδες αλκοολούχα μαντηλάκια και μάσκες, φτερνίζεται ή δεν ακούει τους ειδικούς. Βεβαίως, στο πλαίσιο της κοινωνίας ο καθένας οφείλει να συμπεριφέρεται με κοινωνική υπευθυνότητα και να συμβάλλει στη μη διάδοση της νόσου. Αλλά αυτό δεν μπορεί να κρύβει την τεράστια πολιτική και ταξική ευθύνη που έχουν οι κυβερνώντες τόσες δεκαετίες και το κεφάλαιο στον τομέα της Υγείας και γενικότερα.

ΑΠΟΡΙΕΣ...

3. Έχουν επιστημονική βάση όλα αυτά; Τα ως τώρα δεδομένα λένε ότι πρόκειται για έναν ιό, ο οποίος είναι πολύ μεταδοτικός και λίγο πιο επικίνδυνος και θανατηφόρος από τη γρίπη, ειδικά για τις ευπαθείς ομάδες και τις μεγάλες ηλικίες. Από την άλλη όμως, σοκ και δέος προκαλεί η εικόνα, ειδικά της Ιταλίας, με την απότομη σύσφιξη πολλών βαριά πασχόντων και θανάτων. Φοβίζει αντικειμενικά το γεγονός της σωρευτικής θνητότητας σε λίγο χρόνο, λόγω της εκθετικής αύξησης κρουσμάτων. Τι πρέπει λοιπόν να γίνει; Η λύση είναι στην «ατομική ευθύνη» και στον μαζικό εγκλεισμό ή στο σύστημα υγείας και ειδικά στην εντατική νοσηλεία και υποστήριξη; Η απάντηση σε αυτό είναι κατά βάση πολιτική. Χωρίς επομένως

καμιά διάθεση υποτίμησης και εφησυχασμού, βάσιμα ερωτήματα τυραννούν τη σκέψη:

Απορία 1η: Οι ευπαθείς ομάδες και οι μεγάλες ηλικίες δεν είναι έτσι κι αλλιώς πιο ευαίσθητες σε κάθε λοίμωξη και σε κάθε ασθένεια εν γένει; Πόσο φρόντιζε την τρίτη ηλικία και τους χρονίως πάσχοντες το σύγχρονο αστικό κράτος; Δεν ήταν σε γενικές γραμμές άτομα «χαμηλού αγοραστικού ενδιαφέροντος» για το εμπορευματοποιημένο σύστημα υγείας; Πως τώρα ξαφνικά οι κυβερνήσεις θυμήθηκαν και νοιάστηκαν γι' αυτούς;

Απορία 2η: Ένας ιός όπου σχεδόν το 80% των ατόμων που μολύνει είναι ασυμπτωματικό ή με ελάχιστα συμπτώματα!!! γιατί βαφτίζεται «παγκόσμιος φονιάς»; Να σημειωθεί δε ότι αυτά τα ποσοστά βγαίνουν από τα καταγεγραμμένα κρούσματα και όχι από το πραγματικό σύνολό τους που είναι αδύνατον να καταγραφεί (ενώ οι θάνατοι και οι βαριές νοσήσεις γενικά είναι σχεδόν απόλυτα προσδιορισμένες).

Απορία 3η: Είναι λογικό ότι ένας μεταδοτικός ιός απαιτεί «κοινωνικές αποστάσεις» για την αντιμετώπιση του πρώτου τουλάχιστον κύματος (ας αφήσουμε στην άκρη τις απίστευτες ανορθολογικές θεωρίες που συμπεραίνουν -πως άραγε;- ότι ο ιός μένει στον αέρα για μέρες ή στις επιφάνειες για εβδομάδες).

Σε τι όμως βαθμό και για πόσο; Η ζωή και η κίνηση θα σταματήσουν;

Μήπως το social distance είναι μια γενική πρόβα εργασιακής και κοινωνικής εξατομίκευσης ανώτερου επιπέδου, όπου η ζωή μας θα γίνει γενικά «κοινωνική δικτύωση» και η δια ζώσης επαφή, συνεργασία, μοιρασιά απόψεων και συναισθημάτων, θα γίνεται εξ αποστάσεως;

Μήπως η μαχητική συλλογική διαδηλώση θα αντικατασταθεί με τηλεακτιβισμούς και παλαμάκια από τις κατοικίες-κουτιά μας (ήρθε εξάλλου νόμος που βγάζει τις διαδηλώσεις ημιπαράνομες);

Μήπως η απεργία ή η συνέλευση διενεργείται με ηλεκτρονική ψηφοφορία και skype; Και αν τέλος πάντων ο ιός μεταδοθεί, και αφού το 80% είναι ασυμπτωματικό ή νοσή ήπια, άρα ο ανθρώπινος οργανισμός «μαθαίνει» τον ιό και αναπτύσσει φυσική ανοσία, που θα τον κάνει τελικά λιγότερο επικίνδυνο, γιατί αυτός ο παγκόσμιος πανικός;

Απορία 4η: Η ιστορία των πανδημιών μας λέει ότι όλα σχεδόν τα νοσήματα (φυματίωση, χολέρα, πανώλη, τυφοειδής πυρετός, εξανθηματικός τύφος, γρίπη) θερίζανε κυρίως τους νέους ή τέλος πάντων δεν σέβονταν τις μικρές και μεσαίες ηλικίες. Τι είναι αυτό που κάνει τον Covid-19 «παγκόσμια απειλή» (όταν απειροελάχιστα επηρεάζει τους νέους, σχετικά λίγο τους υγιείς και τις μέσες ηλικίες και γενικά το 80% είναι ασυμπτωματικό) και δικαιολογεί τέτοια μέτρα;

Απορία 5η: Η καραντίνα ή η βελτίωση των συνθηκών υγιεινής και των εργασιακών συνθηκών (πχ χρόνος εργασίας-ΣΣΕ-κοινωνική πρόνοια), η ανακάλυψη των αντιβιοτικών και των εμβολίων, περιόρισε και τελικά εξάλειψε τις παλιές επιδημίες;

ΔΗΜΟΣΙΟ Ή ΙΔΙΩΤΙΚΟ;

4. Την ίδια ώρα οι «επώνυμοι» - καλλιτέχνες, δημοσιογράφοι, πολιτικοί, lifestylizers, εφοπλιστές-καμαρωτοί δηλώνουν δημόσια ότι βγήκαν θετικοί για κορωνοϊό (χαράς την είδηση σε μια πανδημική νόσο) και κάθονται σπίτι τους. ΓΙΑΤΙ ΜΑΣ ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΟΥΝ; Θέλουν να αποδείξουν κάτι, είναι δείγμα υπευθυνότητας, ατομικής προβολής, τι τέλος πάντων; Η επιτροπή του Υπουργείου, που η ίδια λέει και σωστά, ότι δεν χρειάζεται το test από τη στιγμή που δεν υπάρχουν σοβαρά συμπτώματα γιατί εξαιρεί τα δημόσια πρόσωπα; Μήπως, αφού η εξέταση στο δημόσιο περιορίζεται αναγκαστικά στις σοβαρές περιπτώσεις, είναι έμμεσο μήνυμα των “δημοσίων προσώπων” - με την ανοχή του ΕΟΔΥ και του υπουργείου - για προσφυγή στα πανάκριβα υπερκοστολογημένα test που διενεργεί ο ιδιωτικός τομέας;

5. Η επιδημία του κορωνοϊού και η τρανταχτή ανάδειξη της ανάγκης για σύγχρονο και πλήρες δημόσιο σύστημα υγείας κωδικοποιεί τις νεοσυντηρητικές δοξασίες για τις ΣΔΙΤ και την ανωτερότητα της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Η εισβολή του ιού σε όλους, ανεξαρτήτως τάξης, χώρας και φυλής αποδεικνύει ότι η υγεία δεν είναι ατομική υπόθεση, «ελεύθερη επιλογή γιατρού», διαγνωστικά πρωτόκολλα και ασφαλιστικές κλάσεις (ιδιωτικά πακέτα) ανάλογα με το πορτοφόλι, διάκριση σε νοσοκομεία των ράντζων και νοσοκομεία των σουιτών.

ΑΣ ΕΙΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΨΥΛΛΙΑΣΜΕΝΟΙ ...

ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΗ ΒΟΜΒΑ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΝΕΠΑΡΚΕΣ ΔΗΜΟΣΙΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ, ΟΧΙ Ο ΙΟΣ

6. Η μόνη λογική και επιστημονική εξήγηση που δικαιολογεί αυτά τα μέτρα είναι ότι με αυτό τον τρόπο επιτυγχάνεται η προστασία του συστήματος υγείας από την ταυτόχρονη νόσηση και μάλιστα βαριά νόσηση (ανάγκη για νοσοκομεία και ΜΕΘ) πολλών ευπαθών ατόμων που δεν θα μπορούσε να τους υποδεχτεί το καρατομημένο δημόσιο σύστημα από τις μνημονιακές και φιλοεπιχειρηματικές επιλογές των κυβερνήσεων.

Απλώς λοιπόν **μετατίθεται χρονικά** η απότομη σώρευση περιστατικών ΜΕΘ και νοσοκομείου, **όχι ότι εξαλείφεται** αυτή η ανάγκη. Αν είναι όμως έτσι, γιατί, έστω και τώρα, δεν προωθείται η άμεση, γενναία ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας από τα στρατηγικά κρατικά αποθέματα, η επίταξη του ιδιωτικού τομέα υγείας χωρίς αποζημίωση, η απειθαρχία-κατάργηση του δημοσιονομικού συμφώνου της ΕΕ, ο περιορισμός των πολεμικών και αστυνομικών δαπανών, η παύση πληρωμής του χρέους; Γιατί αντί γι' αυτά επιλέγεται η φτηνή (και πιθανώς αναποτελεσματική) πολιτική της γενικευμένης καραντίνας με τη συνακόλουθη ροή δημοσίων δαπανών στους επιχειρηματίες των κλάδων που πλήττονται;

Η απάντηση είναι **ταξική** και **πολιτική** και δεν πρόκειται για **επιστημονική διαμάχη** γύρω από την τακτική επιδημιολογικής διαχείρισης κρίσεων (οι περίφημες καμπύλες). Σφάλουν όσοι (ειδικά γιατροί) ταυτίζονται ή θεωρούν ως λύση ένα συγκεκριμένο μοντέλο επιδημιολογικής διαχείρισης χωρίς κριτικό πνεύμα και χωρίς να βλέπουν τις μακροπρόθεσμες πολιτικές σκοπιμότητες μιας τέτοιας επιλογής. Και ειδικά όταν αποσυνδέουν τις δημόσιες «συμβουλές» ατομικής επιτήρησης από την ισχυρότατη ενίσχυση της δημόσιας υγείας.

Όχι στην – για μια ακόμη φορά – υποταγή της επιστήμης στις επιλογές των αστικών κυβερνήσεων. Γιατί και αυτή η κυβέρνηση, όπως και όλες οι αστικές κυβερνήσεις, ακόμα και στις πιο δύσκολες στιγμές δεν θα τα βάλουν με την τάξη που εκπροσωπούν, δεν θα διακινδυνεύουν την κερδοφορία των πολυεθνικών, των ανταγωνισμών και των δομών του κράτους.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΗΡΘΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΑΣ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΟΥΝ ΣΤΗΝ ΠΑΝΔΗΜΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΥΚΛΟΥ ΥΠΕΡΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΡΩΝΟΪΟ

7. Στήνουν τεράστια και παρατεταμένη επιχείρηση έκτακτων μέτρων για να φορτώσουν τα βάρη της νέας κρίσης στους εργαζόμενους, στο όνομα της υγείας και της ανθρώπινης ζωής την οποία δεν στηρίζουν! Πολλά από τα έκτακτα μέτρα θα είναι μόνιμα! Η κυβέρνηση της Ισπανίας βάζει σε καραντίνα όλη τη χώρα και τον στρατό να «περιπολεί» σε 14 πόλεις, ενώ ο Μακρόν δηλώνει ότι «είμαστε σε πόλεμο», κλείνει σύνορα, περιορίζει τις μετακινήσεις και θεσπίζει πρόστιμα για όποιον βγαίνει από το σπίτι του! Μαζί τους τα ΜΜΕ της θανατολογίας και της κρουσματολογίας.

Είναι ανάγκη να καταγγείλουμε τον περιορισμό των λαϊκών ελευθεριών, των διαδηλώσεων, την ενίσχυση των επιχειρήσεων, την καραντίνα δικαιωμάτων, τον πανικό, μαζί με τη διεκδίκηση μέτρων ενίσχυσης τη δημόσιας δωρεάν υγείας, κατάργησης κάθε επιχειρηματικής δραστηριότητας στην περίθαλψη.

Να καταγγείλουμε τη συναίνεση όλου του αστικού πολιτικού κόσμου σε αυτή τη στρατηγική. Τις ασκήσεις μαζικής τρομοκράτησης και καταστολής πλήθους.

Να σπάσουμε το φόβο και την υποταγή. Είμαστε μπροστά σε ένα νέο ολοκληρωτισμό και ανορθολογισμό. Αν δεν βγουν οι μαχόμενες δυνάμεις του κινήματος και της αριστεράς μπροστά δεν θα βγει κανένας. Με το κριτικό, ατίθασο, αιρετικό πνεύμα της νεολαίας και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Με ειδικού τύπου και σκοπού διαδηλώσεις, ακόμα και απεργιακές κινητοποιήσεις, για την άμεση και δραστική ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας, της προστασίας ειδικά των ευπαθών ομάδων και όλων των εργασιακών δικαιωμάτων, και όχι απλά ευχολόγια στα πληκτρολόγια και τα twitters που από μόνα τους «δεν προστατεύουν ούτε τη δημόσια υγεία ούτε τις ευπαθείς ομάδες».

Η απάντηση, η διεκδίκηση και η ανατροπή της κατάστασης βρίσκεται σε μας και μόνο σε μας. ΜΕΝΟΥΜΕ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ!

Το τέλος της πανδημίας πρέπει να μας βρει πιο ώριμους, πιο αποφασιστικούς, πιο πολλούς στον αγώνα για την επαναστατική ανατροπή του βάρβαρου και αρρωστημένου καπιταλισμού και όχι πιο ενταγμένους στη διαχείρισή του. Στον αγώνα για την κομμουνιστική, διεθνιστική απελευθέρωση και όχι στην ισχυροποίηση των ατομικών, νεοσυντηρητικών, εθνικιστικών αντιλήψεων.

Θα βγούμε αισιόδοξα “στη συλλογικότητα του ήλιου” και δεν θα κάτσουμε στο “σκοτάδι και τη μοναξιά της γυάλας”.

BIBΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

imperial.ac.uk